

Farní

zpravodaj

5 / 2025

Farnost Štramberk

STAVEBNÍ PROJEKTY V ROCE 2025

Záchovný nátěr kostela sv. Kateřiny – 2025

Před zahájením nátěru bylo třeba vyřídit stavební povolení, dodat projektovou dokumentaci a svolení památkářů. Také bylo potřeba podat žádost o dotaci. Bez dotace bychom museli celou částku zaplatit z peněz farnosti. Dotace nebývá vypsána každý rok. Bylo nutné kostel letos natřít. Uplynulo totiž 7 let od posledního nátěru. Minimum je provádět nátěry každých 5 let, aby dřevo vydrželo. A my jsme to zanedbali. Nikoli úmyslně, ale prostě nebylo na to sil, peněz a dotace.

298 200 Kč – původní částka za dílo

Dále bylo potřeba zakoupit navíc karbolineum (nátěrová hmota). Šindel byl příliš vyprahlý, protože od posledního nátěru uplynulo již 7 let. 55 864 Kč — položka navíc.

Celkem bylo zaplaceno 354 064 Kč

238 000 Kč jsme dostali jako dotaci.

Farnost tedy zaplatila pouze 116 064 Kč.

A k tomu byl zdarma dodán nový stojan na kola z červeného dubu, který běžně stojí 25 000 Kč. Byl také natřen kříž před kostelem včetně demontáže a montáže kovových prvků. Byly zdarma opraveny vstupní dveře prokousané psem. Byly podkopány ploty a spadlé fošny dány do původního stavu. Byly dodány měděné plechy proti zelenání střechy mechem. Byly osazeny nové šindele cca 400 ks (vesměš na ohradní

zdi). **Nátěr byl proveden nadstandardně až ve 4 vrstvách**, aby se docílilo zbavení fleků (proto ta částka za karbolineum navíc). Běžně se natírá jen ve 2 vrstvách a bylo to původně plánováno i tady. Sochy světců budou dodělaný zdarma jen za nátěrovou hmotu v roce 2026, až to dovolí počasí.

Pan Marek Vaculík to nedělal pro peníze, ale jako srdeční záležitost. Jsme domluveni i na další spolupráci za další roky. Snad to vždy vyjde. Ideálně se nátěr má dělat každé tři roky, aby se nemusely měnit i šindele. Památkáři přislíbili pomoc s financemi.

Pro srovnání

Jiné firmy by si za to mohly vzít až 800 000 Kč. Ceny se pohybují od 200 Kč do 600 Kč za metr čtvereční. A rozhodně ne v provedení 4 vrstev nátěrů a dalších prací viz výše, které Marek Vaculík vykonal nad rámec domluveného rozsahu.

Od nejdražší varianty se tedy **ušetřilo asi 440 000 Kč**

o. Vladimír Zelina

Rekonstrukce fary

Projekt na opravu fary byl z původní ceny 1,2 mil. Kč navýšen na 1,8 mil. Kč, tedy o 600 000 Kč.

Původní částka na projektovou dokumentaci byla z června 2023. Následně proběhl stavebně technický průzkum (březen 2024). Na jeho základě bylo nutné zvětšit předpokládaný rozsah rekonstrukce. Také jsme ještě upravili některé věci ve studii apod. Všechny přesné podklady pro přípravu nabídek jsme dali dohromady až v únoru 2025. Následně si pak hlavní projektant, mohl poptat konkrétní nabídky na dílčí práce (silnoproud, slaboproud, voda, vytápění, vzduchotechnika a chlazení, ...).

Z toho nám pak v květnu 2025 připravil upravenou nabídku na kompletní projektovou dokumentaci, která však byla vyšší než původně. Navýšení částky jsme se rozhodli akceptovat. Měli jsme

k dispozici nabídky na dílčí dodávky od jiných firem a ty byly naopak ještě vyšší.

Měnit hlavního projektanta také nedává smysl vzhledem k rozpracovanosti. Navíc by hledání nového projektanta zabralo další čas a není vůbec jisté, že bychom někoho dobrého a za lepší cenu sehnali. Situace je nyní taková, že všichni jsou maximálně vytíženi a nové projekty nepřibírají. Už nyní je termín dokončení projektové dokumentace stanoven až na listopad 2026. Jedná se o všechny potřebné podklady jak pro stavební povolení, tak i následně pro samotnou stavbu.

Platby za jednotlivé části dokumentace budou probíhat postupně až do listopadu 2026. Tedy nemyslím, že by se to nezvládlo.

Letos bylo proplaceno 367 450 Kč. Zbývá celkově zaplatit asi 1,4 mil. Kč, ale až postupně s poslední platbou v listopadu 2026.

Aktuální úspory farnosti

Na dvou účtech farnosti je asi 280 000 Kč.

Na spořicíh účtech je 1,1 mil. Kč.

Na účtu veřejné sbírky je asi 200 000 Kč.

Celkově tedy má farnost cca 1 580 000 Kč.

Aktuálně tedy má farnost dostatek peněz na zaplacení projektu, a ještě by zůstalo cca 180 000 Kč. Vzhledem k postupným platbám lze šetřit ještě celý další rok.

Aktuální harmonogram dle smlouvy s projektantem:

Projekt pro povolení stavby:

- připravit dokumentaci k vydání rozhodnutí o povolení záměru (DPZ)
- listopad 2025 - únor 2026
- obstarat potřebná závazná stanoviska dotčených orgánů státní správy
- březen - duben 2026

- obstarat „stavební povolení“ květen - červen 2026

Projekt pro provádění stavby vč. soupisu prací a dodávek:

- připravit dokumentaci pro provádění stavby (DPS) červenec - listopad 2026

o. Vladimír Zelina, doplnil Dominik David

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

I letos přivezou skauti do České republiky plamínek světla zažehnutý v Betlémě. Na Štědrý den dopoledne budou skauti jako každý rok roznášet Betlémské světlo jak ve Štramberku, tak v Závišicích. Pokud máte zájem, vyplňte formulář na webových stránkách farnosti nebo se запиšte do seznamu pod kůrem v kostele **do neděle 21. prosince 2025**.

Navíc letos v Závišicích bude možnost si Betlémské světlo vyzvednout 24. 12. od 9 do 12 hodin u obecního úřadu.

Daniel Komárek

VZPOMÍNKA NA DOMINIKA DUKU

Dne 4. listopadu 2025 nás opustil Dominik kardinál Duka, a tak mi prosím dovolu, abych mu věnoval krátkou, osobní vzpomínku. Jednou, v říjnu 2018, jsem měl možnost se s ním osobně setkat a krátce pohovořit. Bylo to při jedné příležitosti na pražském arcibiskupství. Velice mě tenkrát překvapil ten obrovský kontrast mezi tím, jak jsem jej znal z televizní obrazovky a jak působil v osobním kontaktu. Byl nesmírně milý, sympatický, usměvavý, doslova bych řekl, že tak nějak bych si představoval pohádkového dědečka. A když jsem mu řekl, že jsem ze Štramberka a zeptal jsem se jej, zda Štramberk zná, tak k mému druhému překvapení řekl, že ano. Že do Štramberka jezdíval na faru za svým spolubratrem dominikánem páterem Česlavem Plachým. Svět je zkrátka malý.

Aleš Nytra

BOHOSLUŽBY O VÁNOCÍCH

		Štramberk	Závišice
24. 12. ST	Štědrý den	22.00	23.30
25. 12. ČT	Slavnost Narození Páně	8.30	10.00
26. 12. PÁ	Svátek sv. Štěpána	8.30	10.00
28. 12. NE	Svátek svaté rodiny	8.30	10.00
31. 12. ST	sv. Silvestr	17.30	16.00
1. 1. ČT	Slavnost Matky Boží, Panny Marie	8.30	10.00
4. 1. NE	Slavnost Zjevení Páně	8.30	10.00

ZPOVĚDNÍ DEN – SOBOTA 20. 12. 2025

ŠTRAMBERK 11.30 – 13.30

ZÁVIŠICE 14.15 – 15.15

VÝSLEDKY SBÍREK

Účel	Štramberk	Závišice
Na potřeby farnosti – 9/2025	12 497,- Kč	6 119,- Kč
Na církevní školy	13 045,- Kč	8 220,- Kč
Na potřeby farnosti – 10/2025	12 313,- Kč	7 950,- Kč
Na misie	23 665,- Kč	19 770,- Kč
Na potřeby farnosti – 11/2025	28 011,- Kč	12 960,- Kč
Na křesťanská média	11 128,- Kč	8 980,- Kč

Za vaše dary Pán Bůh zaplat'!

PLÁNOVANÉ AKCE VE FARNOSTI

Rorátní mše svatá nejen pro děti

V sobotu **20. prosince 2025** v **6.45 hodin** se v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Závišicích uskuteční rorátní mše svatá.

Po mši svaté snídaně pro všechny zúčastněné. Doporučujeme dětem přinést si vlastní lucerničky z domu.

Vánoční úklid a zdobení stromků – Závišice

Úklid a zdobení stromků proběhne v sobotu **20. prosince 2025** od cca **8.45 hodin** (po společné snídani).

Adventní koncert „Vzhůru pastýři!“

Adventní koncert proběhne v **neděli 21. prosince 2025** v **17 hodin** v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Závišicích. Vstupné dobrovolné.

V programu zazní adventní repertoár tzv. Příborského kancionálu, kulturní památky z přelomu 16. a 17. století, vánoční moteto Pastores Eia P. J. Vejvanovského, Sinfonia z Vánočního oratoria J. S. Bacha v úpravě pro flétnové kvarteto a vybrané varhanní skladby.

Účinkuje:

Smíšený pěvecký sbor Musica Priboriensis a jeho sólisté

Flétnové kvarteto Flautus Priboriensis

Pavel Rybka – varhany

Blanka Hrubá – umělecká vedoucí

Betlémy ve Štramberku

Opět po roce budou ve štramberských oknech vystaveny betlémy.

Náš kostel se také zapojí a bude otevřen od 25. prosince 2025 do 1. února 2026 **každou sobotu a neděli vždy od 10 do 12 hodin**

a od 14 do 16 hodin. Navíc pak i 25., 26. prosince 2025 a 1. ledna 2026 zase od 10 do 12 hodin a od 14 do 16 hodin.

Česká mše vánoční

Farnost Štramberk ve spolupráci s městem Štramberk pořádá vánoční benefiční koncert „Česká mše vánoční“ Jakuba Jana Ryby „Hej, mistře...“

Koncert se uskuteční **v sobotu 28. prosince 2025 v 16.00 hodin** v kostele sv. Jana Nepomuckého ve Štramberku Vystoupí zpěváci a hudebníci pod vedením dirigenta Tomáše Sochy.

Výtěžek z benefičního koncertu pomůže patnáctiletému Vaškovi Daleckému z Příbora, jehož onemocněním je spastická kvadruplegická mozková obrna a epilepsie.

Vánoční koncert Dechové hudby Oderské chasy

Tento koncert proběhne **v neděli 4. ledna 2026 v 15 hodin** v Závašicích. Můžeme se těšit na bohatý repertoár, zazní například skladby Čas vánoční, Bílé Vánoce, Do dětských snů, Vánoční čas, Už z hor zní zvon a další. Vstupné dobrovolné.

ŠTRAMBERSKÁ RYBOVKA 2025

Tóny vánoční melodie, setkání mnoha přátel i známých a úmysl pomoci někomu potřebnému, to vše v sobě spojuje tradiční koncert **Štramberská Rybovka**, který se uskuteční jako každý rok o sváteční neděli **28. 12. 2025 v 16:00 hodin v kostele sv. Jana Nepomuckého.**

Rybovka letos bude pomáhat patnáctiletému **Vaškovi Daleckému z Příbora.** Vašek se narodil s pupeční šňůrou 4x omotanou kolem krku. Těžký životní start se na Vaškovi podepsal, a i přes maximální péči rodiny a odborníků, každodenní cvičení, dojíždění za lékaři a terapeuty – získal diagnózu **kvadruplegická mozková obrna s epilepsií.** Vašek

musí být přivázan na invalidní vozík, krmen mixovanou stravou, polohován několikrát za noc atd. Vašek sice neovládá koordinaci svého těla včetně jazyka, mentálně je však na tom dobře a všemu rozumí. Je velmi zvědavý a přemýšlivý kluk s velkým smyslem pro humor. Má radost ze života a těší se na každý den. I přes své fyzické omezení je Vašek velmi společenský. Užívá si naplno přítomnost lidí, kulturních akcí, miluje hudbu, zvířata, kamarádku Míšu a stará auta.

Kvalita Vaškova života závisí na pomůckách, které jsou nezbytné, nebo alespoň ulehčují práci pečujícím. Protože je ve věku, kdy děti rychle rostou, a proto **je třeba pořídit nový invalidní vozík s příslušenstvím, speciální zádržný systém do auta, šikmou zvedací plošinu pro přesun do domu, sportovní vozík** (Vašek má sourozence a rodině to umožní podnikat rodinné výlety do přírody), **inkontinenční plíny** (množství plínek hrazených zdravotní pojišťovnou nestačí), **speciální výživa – bílkovina a sacharid v prášku** (nejsou hrazeny zdravotní pojišťovnou), **rehabilitační cvičení v lázních a logopedii se doplácí**. V blízké době bude muset rodina koupit a upravit auto pro vozíčkáře. Většina pomůcek je sice hrazena zdravotní pojišťovnou nebo úřadem, ale ne v plné výši. Rodina Vaška si velmi váží jakékoliv pomoci a upřímně za ni děkuje.

Pomoc Vaškovi a jeho rodině je tou hlavní motivací letošní Štramberské Rybovky. Nenechte si ujít tento jedinečný koncert v podání zpěváků a muzikantů ze Štramberka a blízkého okolí, kteří za varhanního doprovodu Magdaleny Křupalové a pod vedením zkušeného dirigenta Tomáše Sochy předvedou **Českou mši vánoční „Hej mistře...“ Jakuba Jana Ryby**. Koncert se koná pod záštitou Farnosti Štramberk a za podpory Města Štramberk. V neděli 28. 12. 2025 jste všichni srdečně zváni do kostela sv. Jana Nepomuckého k nádhernému kulturnímu zážitku, a především k pomoci, která má smysl a způsobuje ten pravý vánoční zázrak – projev dobroty a lásky k bližnímu.

Za organizátory Barča Valná

VÁNOCE S MARY'S MEALS – symbolické místo u vánočního stolu

Dříve se u štědrovečerního stolu prostíralo **místo navíc pro nečekaného hosta** – gesto otevřenosti a lidskosti vůči tomu, kdo byl na cestě, sám nebo hladový. Byl to tichý projev naděje, že v čase Vánoc nikdo nezůstane opomenutý.

Dnes se svět změnil, ale pojďme společně smysl této tradice naplnit novým životem. Stále existují miliony dětí, které **čekají na své místo u stolu**, na jídlo, které utiší hlad, a na šanci učit se a snít o budoucnosti.

Mary's Meals pomáhá už více než 3 milionům dětí v nejchudších zemích světa a pomoc jednomu z nich na celý školní rok stojí pouhých 550 Kč. **Symbolickým místem u vánočního stolu** darujete dětem v chudobě **teplé jídlo, vzdělání a naději**. Každý zakoupený talíř je součástí **udržitelné změny**, která dává komunitám sílu postavit se na vlastní nohy – jídlo se připravuje z místních surovin, vaří ho dobrovolníci z místních vesnic, a tím roste nejen dítě, ale i celá komunita.

Když prostřete místo u svého stolu, pomáháte přerušit začarovaný kruh chudoby a hladu. Připomínáte si, že **skutečné Vánoce začínají tam, kde se dělíme o to, co máme**. A právě tehdy se rodí to největší vánoční poselství – **naděje, radost, pokoj a mír pro všechny**.

“Moje cesta do Malawi byla jedním z nejsilnějších zážitků v mém životě. Viděla jsem tisíc dětí s hrnečky v rukou, které se těší na své jediné jídlo dne. A přesto z jejich očí vyzařovala radost a naděje. Náš svět nekončí za plotem našeho domu ani za hranicemi naší země. Každý z nás může přispět drobným kouskem svého dostatku – a proměnit ho v naději tam, kde je jí nejvíc potřeba. Mohu z vlastní zkušenosti říct, že každá koruna vynaložená na Mary's Meals je využita s obrovskou pokorou, účelně a s láskou.”

PETRA BURIANOVÁ – ambasadorka hnutí Mary's Meals, výherkyně soutěže Peče celá země v r. 2020 a tvůrkyně pořadu Pečení na neděli.

Prostřete místo. Rozsvi'te naději.

Tyto Vánoce můžete jednoduchým gestem změnit svět. **Prostřete symbolické místo u svého stolu** pro dítě, které žije v chudobě – a darujte mu **teplé jídlo, vzdělání a šanci na lepší budoucnost** zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na e-shopu Mary's Meals.

Více na www.mistouvanocnihostolu.cz.

INFORMACE Z ALIANCE PRO RODINU

Vážený podporovatelé, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z Aliance pro rodinu.

V pondělí 20.10.2025 jsem se s kolegy účastnila senátního kulatého stolu na **téma Změna pohlaví v dětství, dospívání i dospělosti – citlivé otázky současnosti**. Akci zorganizovali senátoři z klubu ODS a TOP 09 Jan Pirk spolu s Tomášem Fialou, předsedou výboru pro zdravotnictví a Tomášem Goláněm, předsedou ústavně právního výboru. Akce se účastnili hlavně odborníci, ale přišli i aktivisté a novináři.

Celá událost měla pro nás několik velmi pozitivně překvapujících momentů, ale i některé, které jen potvrdily naše očekávání. Takovým byl například příspěvek aktivistické vědkyně PhDr. Pavly Doležalové, Ph.D. z Národního ústavu duševního zdraví (NÚDZ), která se na ministerstvu školství (MŠMT) spolupodílela na vytváření metodického doporučení, jak zacházet s trans a LGBTIQ+ žáky a je konzultantkou politické neziskovky, lobbistické organizace Transparent. Její ideologický příspěvek poukazyval hlavně na „nenávisť na sociálních sítích“, „dezinformační narativy“ a „transfobii“. Za společenský kořen problémů transgender osob označila v podstatě pouze ty, kteří si dovolí rozporovat jejich názory.

Silným momentem pro mě byla sdílená životní zkušenost transženy Terezy Španihelové, která promluvila o tom, jak se od asi tří let vnímala ženou, ačkoliv je biologickým mužem, ale tranzici začala podstupovat až kolem třicítky. V průběhu tohoto procesu natočila podle svých slov asi tisíc videí, která dnes chápe jako zásadní životní omyl a všechny z internetu smazala, protože si uvědomila, kolik dětí a mladých s úplně jinými životními problémy mohla zmást a ovlivnit k tomu, aby také podstoupili tranzici, ačkoliv to nebyla jejich cesta. Hovořila také o tom, že úplně základní je, aby se rodiče věnovali svým dětem, dávali jim pozornost, protože i to, že děti začnou přicházet s tím, že jsou trans, může být jen prosté volání po rodičovském zájmu. A zároveň upozornila i na přecitlivělost některých rodičů, kteří zase každý nápad svých dětí neomezeně podporují a nenastavují jim hranice. V podstatě tím odsoudila plně afirmativní (potvrzující) přístup, který se rodičům i školám snaží vnutit aktivisté. Tento příspěvek s racionálním přístupem a především s hlubokou reflexí svého příběhu v kontextu doby byl pro mě osobně jedním z nejvzácnějších. Spolu s příběhem Daniela Blacka, který jsem již znala z jiné konference. Bylo vidět, že příběhy obou těchto lidí silně zapůsobily i na přítomné senátory.

Rešeršemi vědeckých výzkumů a mnoha dalšími informacemi byl nabitý i příspěvek Mgr. Petra Hlávky z Lékařské fakulty Univerzity Palackého, který zmiňoval strmě rostoucí počty transgender chlapců, tedy dívek, které se prožívají jako muži, a tuto epidemii přirovnal k epidemii anorexie v devadesátých a nultých letech, související taktéž s nepřijetím vlastního těla a ženskosti u pubertálních dívek. Mimo jiné také řekl: "Z odpovědnosti a pokoře k neznalosti biologických příčin, k onomu narušenému sociálnímu klimatu a psychologické křehkosti mladé generace jsem zastánce toho, aby se s medikací počkalo alespoň do dosažení hranice zletilosti a po dobu jejího fyziologického vývoje jsme jí dali čas se zorientovat."

Na tento příspěvek pak v debatě navázala MUDr. Zatloukalová, dětská endokrinoložka, která potvrdila, že počet detranzitorů (lidí, co se rozhodnou pro návrat do svého původního pohlaví) i u nás roste a že

o mnoha se v oficiálních statistikách nikdy nedozvíme, což podle ní dokládá zahraniční literatura. Mohu to potvrdit i z mé osobní znalosti (nejen) příběhu Davida Hrnecka. Dále uvedla i své konkrétní zkušenosti, kdy v dobré víře podávala opačné hormony svým mladistvým pacientům, ale někteří z nich právě požadují ony detranzice. Některé změny způsobené hormony jsou ale také nevratné. Je pro ni tak velmi těžké žít s vědomím, že možná ona sama, jako lékařka, která měla dětem a mladistvým pomáhat, je viníkem zničeného lidského života.

Mám-li to celé shrnout, tak je zřetelné, že i u nás se debata o transgenderu dostává do racionálnějších pozic a do rukou skutečných odborníků. Nicméně vůbec nic není vyhráno a tlak lobbistů, zvláště ve školství je stále silný. Jednoznačně hraje v neprospěch těch nejzranitelnějších z nás – dětí a mládeže. A krom nich ohrožuje i demokratickou diskuzi. Příkladem byl i poměrně verbálně útočný výstup přítomné transgender aktivistky Lenky Králové z neziskovky Transparent proti biskupu Tomáši Holubovi. Ten vyzýval k dialogu z pozic klasického křesťanského učení o volbě menšího zla, kdy proti sobě stojí dobro jedince vs dobro celé společnosti. Biskupa Holuba se pak zastala senátorka Daniela Kovářová, jež vyzvala k tomu, že zákonodárná půda Senátu je prostorem dialogu a přítomní musí být schopni unést různé pohledy na věc. Biskup Holub, který často usiluje o dialog s lidmi až na samé hraně učení katolické církve (a tedy by jim měl být teoreticky "nejvstřícnější"), tak na vlastní kůži zažil, že extrémistou se pro tyto lidi stanete velmi snadno a rychle. V podstatě k tomu stačí jen přemýšlet a klást si otázky.

Drazí přátelé, věřím, že cílem k úspěchu je někdy prostě „jen“ vydržet a stát si za tím, co víme, že je pravdivé a dobré, ačkoliv by se to všem okolo zdálo jako opak. Díky Vám to můžeme dělat i my. A moc Vám za to osobně každému děkuji. V úctě a s přáním pěkného podzimu,

*Jana Jochová
předsedkyně Aliance pro rodinu, z.s.*

FILMOVÉ TIPY NA PROSINEC

Inspirace na advent a Vánoce podle církevního kalendáře od projektu „Filmana“

Filmana je nezisková křesťanská streamovací platforma, která od roku 2023 působí v Česku a na Slovensku. Nabízíme bohatý výběr duchovních filmů, seriálů, dokumentů i pořadů pro děti. V našem katalogu najdete klasické filmy o svatých, snímky inspirované skutečnými událostmi i tituly, které vás přimějí k hlubšímu zamýšlení. Každý měsíc přidáváme nový obsah, který můžete sledovat kdykoliv a kdekoliv – zcela bez reklam.

Část našeho obsahu je po registraci zdarma, zatímco kompletní katalog je dostupný prostřednictvím předplatného. Zakoupením předplatného podpoříte celý náš neziskový projekt a umožníte nám dále růst a rozvíjet se. Kromě toho Filmana produkuje i originální pořady, které jsou v souladu s naším hlavním posláním – šířit křesťanské hodnoty skrze filmovou tvorbu.

Na Filmaně jsme pro vás vybrali filmy, které se tematicky i duchovně pojí s významnými dny církevního kalendáře – od svatého Františka Xaverského až po oslavu Narození Páně.

Premiérové adventní neděle

- **Pěšáci víry** – originální seriál Filmany – premiéra nového dílu každou adventní neděli. 4 muži víry, 4 strhující životní svědectví, 4 různé přístupy k předávání evangelia.

3. prosince – sv. František Xaverský

- **Poveda** – v den, kdy si připomínáme narození španělského kněze Pedra Povedy, přinášíme film o jeho životě – o odvaze žít evangelium uprostřed pronásledování a o víře, která proměňuje společnost. „Film Poveda ukazuje, že pravá reforma začíná v srdci člověka.“

6. prosince – sv. Mikuláš

- **Svatý Mikuláš – mistr v obdarování** – příběh muže, který dokázal proměnit svět kolem sebe prostými skutky lásky. Inspirace pro každého, kdo chce v adventním čase dávat víc než jen dárky – chce dávat sebe.

17. prosince – narozeniny papeže Františka

- **Františkův efekt**
- **Papežovo tango**

V den, kdy si připomínáme narozeniny Svatého otce Františka, nabízíme dvojici filmů, které přibližují jeho osobnost. Od mladého jezuita z Buenos Aires až po papeže, který změnil pohled světa na církvev.

24. prosince – Štědrý den

Večer, kdy se svět zastaví, aby přijal Spasitele, nabízíme výběr filmů, které pomáhají prožít Vánoce hlouběji – s dětskou radostí i biblickou moudrostí.

- **Tichá noc** – příběh jedné z nejznámějších vánočních písní všech dob a muže, který ji napsal – Josefa Mohra.
- **Biblická dobrodružství: Příběh Vánoc**
- **Ježkovy voči – Vánoční speciál**

25. prosince – svátek sv. Adam Chmielowski

- **Žebrák a dáma** – příběh svatého Adama Chmielowského, který se vzdal umělecké kariéry, aby sloužil nejchudším. Symbol křesťanského paradoxu: v odevzdání se rodí skutečné štěstí.

27. prosince – výročí smrti Jána Havlíka

- **Na cestě k dokonalosti** – svědectví slovenského seminaristy Jána Havlíka, který zemřel v tento den pro víru. Je to příběh, který

ukazuje, že dokonalost není v dokonalosti skutků, ale v dokonalosti lásky.

31. prosince – sv. Silvestr

- **Sv. Kateřina Labouré (Premiéra)** - na závěr roku uvedeme nový dokument o svěťici, která přijala vidění Panny Marie a přinesla světu zázračnou medailku – znamení důvěry a Boží blízkosti.

Některé novinky této sezóny, premiéry v listopadu a prosinci:

- **Sound of Hope** – Silný příběh víry, která dává odvahu postavit se beznaději.
- **Sight** – Skutečný příběh lékaře, který i po ztrátě víry znovu našel světlo – v sobě i v druhých – od Angel Studia.
- **Finding Normal** – Romantická komedie o tom, že opravdové „normální“ je žít podle srdce.
- **The Ride: A Christmas Eve Parable** – Dojemné vánoční setkání, které mění pohled na život i víru.
- **Wish Man** – Film podle skutečného zakladatele Make-A-Wish. Příběh o druhé šanci, naději a síle dobra.

 Prožijte advent a Vánoce filmově – na Filmaně. Filmy, které otevírají srdce, posilují víru a připomínají, že světlo přemáhá tmu. Najdete je na www.filmana.cz.

PIER GIORGIO FRASSATI, muž osmi blahoslavenství

Milí přátelé hor, kamarádi na laně a příznivci pohybu ve vertikálách!

Dříve než skončí jubilejní rok 2025, jehož mottem je „Poutníci naděje“, rád bych připomenul jednu mimořádnou událost, která u nás podle mého názoru zapadla a vlastně jsem na ni narazil zcela náhodou na

internetových stránkách outdoorového webu. Papež Lev XIV. svatořečil dne 7. září tohoto roku Piera Giorgio Frassatiho (1901-1925) – italského katolického aktivistu, člena III. řádu svatého Dominika, který směřoval k sociální spravedlnosti a zapojil se do charity v rodném Turíně.

Pier Giorgio Frassati byl nadšeným horolezcem, který často a rád lezl se svými přáteli. Podle dobových zdrojů byl Frassati také členem Clubu Alpino Italiano a je známo, že vylezl na Grand Tournalin a Monte Viso. Mimo jiné byl také zdatným plavcem a provozoval s oblibou i další sporty. Patronát drží nad studenty, mladými katolíky a horolezci.

V průběhu historie a napříč lidským pokolením se jako červená nit táhne řada aktivit a činností, které tříbí lidi a jejich názory, povahy, morálku. Bezesporu k nim náleží i vztah k přírodě a horám. Vladimír Procházka ve své knize základy horolezectví z roku 1975 píše. Horolezectví dnes pěstují lidé po celém světě. Usídlilo se v jejich srdcích, neboť hory jim umožňují cítit osamělé opojení z temně modré oblohy nad jiskřícími štíty, dávají jim znovu příležitost, aby projeví sílu a odvahu v drsných přírodních podmínkách a aby se združovali v nejryzejším přátelství. Ano, v horách je všechno opravdové. Můžeš v nich poznat sebe sama, svou sílu i svou slabost, prožívat skutečnou radost i bolest.

Historie alpinismu je jistě inspirací všem, kteří se bez ohledu na výkon chtějí radovat ze všech krás, jimiž obohacuje horská příroda náš život.

Rád bych zde, na těchto pár řádcích, pojmenoval a vyzdvihnul prožívaný duchovní přesah těchto dobrodružných výprav, který může zažít každý kdo má „vítr ve vlasech a srdce blízko nebe“. Není důležité, zda člověk zdolává superferatu v Rakouských Alpách, balancuje v sedle žabího koně ve Vysokých Tatrách, bivakuje v Teryho kuloáru pod západní stěnou Lomnické štíty, cvaká dalším pokusem expresku v Orolinově hraně na Rabštejně nebo zdolává vrcholy Italských Dolomit v pohorách.

Velmi vzácně a prchlivě se někdy dostaví mimořádný transcendentní prožitek. Takový vjem, který přesahuje běžnou smyslovou zkušenost a může vést k hlubokému pochopení nebo vnitřnímu prožitku. Taková neuchopitelná zkušenost při celodenní dlouhé tůři večer před setměním, při náhlých změnách počasí, v pocitu osamocení, když poslední člen družstva zůstane sám na standu, ale třeba i vnitřní radost po úspěšně dosaženém cíli. Věřím, že právě v takových chvílích můžeme mít nablízku světce, ke kterému můžeme upínat své myšlenky, prosby a díky – svatého Piera Giorgio Frassatiho.

Dítě z agnostické rodiny

Pier Giorgio Frassati se narodil Alfredu Frassatimu, což byl majitel významných liberálních novin La Stampa a přesvědčením agnostik pochybující o Bohu, a Adélaidě Ametisové, známé malířce. Církevní legendy hovoří, že v dětském věku za dveřmi našel žebrající matku se synem, který byl bez bot. Zul si vlastní boty a dal je dítěti. V roce 1909 jeho otec odmítl pomoci muži, který přišel k jejich dveřím, protože byl opilý. Vzlykající Frassati o tom řekl své matce a ta ho pověřila, aby muže našel a přivedl ho do domu kde dostal něco k jídlu. V roce 1913 Giorgio neuspěl u zkoušek, a tak byl poslán na soukromé studium do školy vedené jezuity. Byl horlivým odpůrcem fašismu Benita Mussoliniho a zároveň zapáleným socialistou.

Často prohlašoval: "Charita není dost, je třeba sociální reformu." Roku 1918 se připojil ke skupině svatého Vincenta z Pauly a většinu času věnoval pomoci chudým a méně šťastným. V tom roce také začal studovat inženýrství, aby se mohl stát důlním inženýrem, kterým chtěl být, aby "mohl lépe sloužit Kristu mezi horníky." Po ukončení studia mu otec dal na vybranou buď auto, nebo peníze. Vybral si fond, aby ho poté mohl věnovat chudým. V roce 1922 se stal členem III. řádu svatého Dominika.

Pier Giorgio Frassati se narodil 6. dubna 1901 v Turíně a zemřel 4. července roku 1925. V pouhých 24 letech na dětskou obrnu, kterou

se nakazil při péči o nemocné. Blahořečen byl papežem Janem Pavlem II. v roce 1990, papež jej nazval "mužem osmi blahoslavenství".

Jsem váš mé hory!

Již začátkem století vyjádřil Julius Kugy svůj vztah k přírodě těmito krásnými slovy. Vždyť znovu obdivujeme strmost žulových stěn a smělost jejich tvarů, radujeme se z pevných chytů, nasloucháme šumění větru a hukotu vzdáleného vodopádu. Hledíme v úžasu na kulisy skalních hřebenů, které ohraničují obzor, i hluboko dolů k plesům, jejichž hladina mění své barvy. Pohladíme kvítek prvosenky nejmenší, který se chvěje v mrazivém větru na samé hranici živého světa.

Závěrem si dovolím jemně poupravit výzvu klasika:

„I ve farním společenství jednej tak, jako v horských srážech!“

David Šenk

DUCHOVNÍ ZAMYŠLENÍ

Z traktátu „O smrtelnosti“ od svatého Cypriána, biskupa a mučedníka

(Cap. 18.24.26: CSEL 3,308.312-314)

Beze strachu ze smrti myslíme na nesmrtelnost

Máme mít na paměti, že nemáme jednat podle své vlastní vůle, ale podle vůle Boží, tak jak nám Pán přikázal denně se modlit. V naprostém rozporu s tím, ano, přímo zvrácené je, když napřed prosíme, aby se stala Boží vůle, a pak, když nás Bůh volá a odvádí z tohoto světa, příkazu jeho vůle vůbec nechceme poslechnout! Tvrdohlavě odporujeme a vzpíráme se a necháme se vléci před tvář Páně jako vzpurní otroci, s nářkem a smutkem, a odcházíme odsud jen proto, že musíme, a ne ze svobodné poslušnosti. A přitom chceme být od něho poctěni nebeskou odměnou, i když k němu přicházíme neradi. Proč se tedy

modlíme a prosíme, aby přišlo nebeské království, máme-li raději pozemskou porobu? Proč se znovu a znovu modlíme a žádáme, aby Bůh uspíšil příchod svého království, jestliže mnohem víc toužíme a usilovněji si přejeme sloužit tady na zemi d'áblu, než vládnout s Kristem?

Když svět křesťana nenávidí,¹ proč máš rád toho, kdo tě nenávidí, a nejdeš raději za Kristem, který tě vykoupil a miluje tě? Jan ve svém listě upozorňuje, volá a nabádá, abychom nemilovali svět a neřídili se tělesnými žádostmi. *Nemilujte svět, říká, ani to, co je ve světě. Jestliže kdo miluje svět, není v něm Otcova láska. Vždyť všechno, co je ve světě, je žádost těla, žádost očí a honosný způsob života. Svět však pomíjí a s ním i jeho žádost. Kdo však koná, co chce Bůh, zůstává navěky.*² Milovaní bratři, s čistou myslí, v pevné víře a se statečným odhodláním buďme spíše ochotni ke všemu, co chce Bůh. Beze strachu před smrtí myslíme na budoucí nesmrtnost. Tím ukažme, že opravdu jsme to, čemu věříme.

Milovaní bratři, je třeba mít na zřeteli a častěji uvažovat o tom, že jsme se zřekli světa a jen v něm dočasně přebýváme jako hosté a poutníci.³ S radostí vítejme den, který každému z nás určí náš domov a který nás odsud vysvobodí, vyprostí z nástrah světa a znovu uvede do ráje a dá království. Kdo by z ciziny nespěchal zpět do vlasti? My za svou vlast považujeme ráj;⁴ tam nás očekává mnoho našich drahých, touží po nás početný a velký zástup našich rodičů, bratří, dětí, kterým už nemůže nic uškodit, mají však dosud starost o naši spásu. Shledat se s nimi, obejmout se s nimi, jaká je to společná radost pro ně i pro nás! Jaká je to tam v nebeském království blaženost být beze strachu z umírání, jaké je to svrchované a trvalé štěstí žít věčně!

Je tam slavný sbor apoštolů, plesá tam množství proroků, je tam nesčetný zástup mučedníků ozdobených slávou, zápasy i utrpením a korunou vítězství, své vítězství tam slaví i panny, které svou zdrženlivostí zkrotily žádostivost těla a přirozenosti, jsou tam odměněni milosrdní, kteří konali skutky spravedlnosti, kteří sytili a štědře

obdarovávali chudé a kteří podle rady Páně proměnili pozemský majetek v nebeské poklady.⁵ Milovaní bratři, spěchejme dychtivě za nimi. Ať Bůh vidí, jaké je naše smýšlení, ať Kristus shlédne na naše odhodlání a víru, neboť vznešenějšími dary své lásky odmění ty, kdo po něm budou více toužit.

¹ Srov. [Jan 15,18-19](#). ² [1 Jan 2,15-17](#). ³ Srov. [Ef,19](#).

⁴ Srov. [Flp 3,20](#); [2 Kor 5,2](#). ⁵ Srov. [Lk 12,33](#); [Mt 6,19-20](#).

Z homilií připisovaných svatému Makariovii, biskupovi

(Hom. 28: PG 34,710-711)

Běda duši, v níž nebydlí Kristus

Kdysi se Bůh rozhněval na Židy a vydal Jeruzalém nepřátelům na odív, takže nad Židy panovali ti, kdo je nenáviděli,¹ a v Jeruzalémě nebyly už ani svátky, ani oběti; a stejně se hněvá na duši, která přestupuje přikázání, a vydává ji napospas nepřátelům, démonům a vášním. A když ji nepřátelé takto svedou, dokonale ji zkaží.

A jako je dům bez pána zahalen tmou, hanbou a potupou a je v něm plno špíny a nečistoty, tak se i duše, kterou opustil její Pán, i když se v ní předtím radoval se zástupem andělů, naplní tmou hříchu, hanbou vášní a veškerou nešlechtností.

Běda cestě, po níž nikdo nechodí a na níž není slyšet lidského hlasu! Stane se rejdištěm divoké zvěře. Běda duši, nechodí-li v ní Pán a svým hlasem z ní nevyhání duchovní šelmy hříchu! Běda domu, nebydlí-li v něm hospodář! Běda půdě, nemá-li rolníka, který by ji obdělával! Běda lodi, nemá-li kormidelníka, neboť zmítána mořskými vlnami a bouří ztroskotá! Běda duši, nemá-li v sobě pravého kormidelníka Krista, neboť octne-li se na krutém moři temnot a bude zmítána vlnami vášní a ohrožována zimní bouří zlých duchů, nakonec ztroskotá.

Běda duši, nemá-li Krista, který by ji pilně obdělával, aby mohla přinášet dobré ovoce Ducha! Neboť zpusťte, zaroste trním a hloží, a

nepřinese plody a nakonec bude vypálena.² Běda duši, nepřebývá-li v ní její Pán, Kristus! Neboť zpustne, naplní ji zápach vášní a stane se příbytkem zla.

Když jde rolník obdělávat pole, bere si nářadí a oblečení potřebné ke své práci. Podobně učinil i Kristus, nebeský král a pravý rolník.³ Když přišel k lidstvu zpusťovanému zlem, vzal na sebe tělo a jako nářadí si nesl kříž; obdělal zpustlou duši, vytrhal z ní trní a hloží zlých duchů, vyplel koukol hříchu a veškerou uschlou trávu nepravostí spálil. A když duši nástrojem kříže takto obdělal, vysázal v ní překrásnou zahradu Ducha, aby Bohu Hospodáři plodila všechny druhy nejsladšího a nejžádoucnějšího ovoce.

¹ Srov. Lk 26,17. ² Srov. Mt 13,30. ³ Srov. Jan 15,2.

RŮŽENEC JAKO CESTA K VNITŘNÍMU POKOJI

V době, kdy západní společnost stále častěji hledá úlevu od stresu a napětí prostřednictvím mindfulness aplikací a kurzů meditace, přichází mezinárodní výzkum s překvapivým zjištěním: tradiční modlitba růžence může přinášet srovnatelné benefity pro duševní zdraví.

Studie, publikovaná v odborném periodiku Journal of Religion and Health, zkoumala dopad modlitby růžence na duševní pohodu a psychické zdraví u 361 praktikujících katolíků v Itálii, Polsku a Španělsku. Výsledky ukazují, že pravidelná modlitba růžence souvisí se zvýšenou mírou optimismu, empatie a vnitřního klidu – a také s nižší mírou duchovních zápasů či náboženské úzkosti.

„Chtěli jsme zjistit, zda i tradiční křesťanská praxe, jakou je růženec, může přinášet podobné efekty jako dnes populární meditační techniky. A ukázalo se, že ano,“ říká hlavní autor studie, františkán P. Lluís Oviedo z Papežské univerzity Antonianum v Římě.

Studie zároveň boří některé zažitě stereotypy. Více než 62 % účastníků mělo vysokoškolské vzdělání, což naznačuje, že modlitba růžence není výhradně záležitostí starších nebo méně vzdělaných věřících. Zároveň se ukázalo, že pravidelná modlitba růžence není spojena se sociální izolací – naopak koreluje s vyšší mírou empatie a sociální citlivosti.

Modlitba růžence byla účastníky nejčastěji označována jako zdroj pokoje, klidu a důvěry (26 %), jako pomoc při zvládnání těžkostí (10 %), ale i jako ochrana před zlem (8 %). Jeden z respondentů uvedl: „Po smrti manžela jsem nemohla najít sílu jít dál. Každý den jsem se modlila růženec – a právě on mi pomohl přežít ty nejtěžší chvíle.“

Na závěr je třeba dodat, že růženec není jen tradiční formou modlitby, ale také cestou k hlubšímu spojení s Bohem. Pravidelná modlitba růžence může člověka vést k větší důvěře, naději i otevřenosti vůči druhým – a stát se tak nástrojem osobní duchovní obnovy.

Převzato z: https://www.cirkev.cz/ruzenec-jako-cesta-k-vnitrnimu-pokoji_56578

DUCHOVNÍ ODKAZ

o. arcibiskupa kardinála Josefa Berana

Lide můj, co učinil jsem Tobě,
že do vyhnanství jsi mne odsoudil?
Mé srdce bylo plné lásky věrné,
a to jsem ti dal bez výhrady celé.
Chtěl jsem tě přivést v náruč Spasitele,
jež dává sílu, těší malověrné,
přináší pokoj, který marně hledá ne
neklidná duše na pozemské pouti,
když vše v co doufá, bezmocně se hroutí,
a mrtví hmota útěchy ji nedá.

Jen pro tu lásku, národe můj drahý,
jsem léta žil za ostatními dráty

plnil jsem dále odkaz Kristův svatý,
byl číslem mezi zločinci a vrahy,

A to jsem snášel rád a bez reptání,
obětoval za pokoj tvůj a štěstí
ochotný vždycky každou bolest snést,
jen aby Bůh dal tobě požehnání.

Ty odmítl jsi, co jsem ti chtěl dát,
což právě nejvíc bolí srdce moje,
však, Bože, staň se vůle Tvoje,
jen zemi mé Tvůj pokoj ať se vrátí,

Touhu po vlasti obětuji Tobě
za drahý národ, který jsi mí svěřil,
a z bludných cest ho přived' opět k sobě.
I když mé srdce v římském velechrámu
v prach rozpadne se v chladné zemi cizí,
má láska k vlasti nikdy nevymizí,
za národ svůj se modlit nepřestanu.

VDĚČNOST MÍSTO ŠKEMRÁNÍ

O vděčnosti se hodně mluví. Ale může to být těžká ctnost.

Jistě: uvědomuju si všechny úžasné věci, které Bůh vykonal pro mě
a pro nás, v mém životě i mezi lidmi v mém okolí.

Během dne mám ale spíš tendenci litovat toho, co zrovna nevychází
podle mých představ, trápit se, často i nadávat na všechno a na všechny.
Teoreticky vím o vděčnosti mnohé, ale málokdy ji dokážu použít
v rozhovoru s Bohem. Někdy to člověku dojde náhle a nečekaně.
Potkáte někoho, komu život opravdu naložil. Bolest. Nevyléčitelná
nemoc. Ztráta nejbližších. Zdravotní postižení. A vidíme, že tihle lidé
jsou vděční za všechny dobré dary, které dostávají. Září z nich radost...
Nebo třeba jen pokoj. A třeba ani nejsou navenek věřící či praktikující...

Pak se vymaníme z teoretických úvah, že se máme dobře a máme být za co vděční – a opravdu vděční jsme. Zkusila jsem ještě něco. Inspirovali mě v tom někteří z duchovních velikánů. Místo věčného smlouvání a škemrání o to, co od Pána chci, jsem začala děkovat! Za laskavého manžela. Za krásné, zdravé a dobrosrdečné syny. Za snachu, která se stala vpravdě mou dcerou. Za rozkošného vnoučka a vnučku. Za rodiče. Za domov a zahradu, která je pro mě oázou klidu a radosti. Za práci, která mě naplňuje, těší a neskutečně baví. Za bezvadné kolegyně a nádherné lidi, které potkávám díky své práci. Za dar zdraví, míru a blahobytu.

Zůstaňme u toho. Děkujme za vše, co se nám daný den podařilo, co dobře dopadlo a co nás někam posunulo. Děkujme hned ráno za to, že jsme se probudili do nového dne. Najednou zjistíme, že je mnohem víc toho, co se podaří – jako by ten pozitivnější pohled na svět to lepší přivolával. "Radujte se v Pánu, stále vám říkám, radujte se!" Rozumět slovům apoštola Pavla z listu Filipským je někdy těžké... Stále se to učíme, i když jsme na světě tolik let. Ať je tohle naše chápání stále hlubší. Ať se pro nás vděčnost stane takovou přirozeností, jakou je dýchání.

Převzato z knihy: Dal Bůh koním duši?, autor: Alena Svěchová

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem autorům a spolupracovníkům, kteří se podíleli svými příspěvky na tomto farním zpravodaji. Jsou to:

o. Vladimír, Ludmila Bajerová, Dominik David, Kamila Dostálová, Daniel Komárek, Vojtěch Monsport, Karolína Najzarová, Aleš Nytra, Ludmila Petrášová, David Šenk, Barbora Valná.

Sazba: Petra Davidová

Toto číslo vyšlo v neděli 7. prosince 2025.

Další číslo vyjde předběžně v únoru 2026.